

Délvidéki gyermekek Magyarországon

A Grassalkovich- és a Festetics-kastély, az esztergomi Szent István Bazilika és a Mátyás-templom, a Halászbástya és a Parlament, a Nemzeti Galéria és a Feszty-körkép, mind-mind elérhető, sőt kézzelfogható közelségbe került január 3-á és 13-a között annak a 250 szerencsés vajdasági magyar diáknak a számára, aki tanulmányi eredményei, példás magaviselete, vagy az iskolán kívüli aktivitása révén eljuthatott öt vendégszerető magyar város (Gödöllő, Hévíz, Hódmezővásárhely, Szeged, Tatabánya) egyikébe a zentai önkormányzat szervezésében. Czabafy Ágnes, a községi végrehajtó bizottság tagja, a csoportos telelés főszervezője még az indulás előtt ellátogatott mindegyik felsorolt településre.

Fontosnak tartottam minden egyes esetben személyesen meggyújtani a szülőket, hogy ne féljenek, semmi baja nem lesz a gyerekeknek, jó helyre visszük őket, ahol vigyázni fognak rájuk, és őszinte örömmel tölt el, hogy ez valóban így is volt. Akár kollegiumban helyezték el a gyerekeket (Hódmezővásárhelyen és Szegeden), akár családnál (Gödöllőn, Hévízen és Tatabányán), mindenhol kivétel nélkül szerető gondoskodás, odafigyelés, gazdag program és sok-sok jóindulat várta őket. Bizonyított erre az a számos köszönőlevél is, amelyet azóta kapok a gyerekek szüleitől és nagyszüleitől, de a legmeggyőzőbb bizonyíték minden bizonnyal az a rengeteg élmény, amelyet azóta is mesélnek egymásnak, szüleiknek és barátaiknak a gyerekek.

Sőt. Ha kell, még az újságrónak is:

– Mindennap mentünk valahová, gyakran Hódmezővásárhelyen kívülre is – meséli Ádám és Anna, akiket a többi zentai és torontálvásárhelyi gyerekekkel együtt az előre megbeszélte tíz nap után egyszerűen nem engedtek haza a mezővárosból, mert „még tart a program”. – Így eljutottunk Ópusztaszerre, megnézhettük a Feszty-körképet, de voltunk Budapesten is a Parlamentben, megtekintettük a koronát, továbbá a Halászbástyát, a Mátyás-templomot, a Savoyai-szobrot, a Nemzeti Múzeumot. Színházba is elvittek bennünket, több szakközépiskolát meglátogattunk, egy Zentáról elszármazott pizzéria-tulajdonos pedig mind-egyikünket pizzával vendéglített meg.

– Ezek a családok valóban nemcsak lakóhelyet, hanem otthon adtak ezeknek a gyerekeknek erre a tíz napra – mondja Varga Mária a csoportvezető, aki a Tatabányára látogató adai, székelykevei, felsőhegyi és bogarasi gyerekek vezetője volt. – Mi is rengeteg helyre jutottunk (az esztergomi Szent István-bazilikába, Budapestre a Parlamentbe és a Mátyás-templomba, Tatára egész napos kirándulásra, stb.), és a gyerekek annyi ajándékot kaptak (a vendéglátó szülőktől, de másoktól is, így például a vértesi hőerőmtől), hogy alig férünk el a buszban. De mégis azt mondom, a legszebb és legmeghatóbb az a szerető gondoskodás volt, ahogyan ott fogadtak bennünket. Csak

Köszönet Zentáról

Tisztelt Polgármester Úr!

A zentai önkormányzat, a teletelési programban részt vett gyerekek és szüleik, valamint a magam nevében köszönetemet szeretném kifejezni Szeged polgármesterének, Bartha László úrnak, önkormányzatának, dr. Ványai Éva alpolgármesternek, Farkasné Weber Zsuzsannának, a gyerekekkel foglalkozó szakembereknek, és mindenkinek, aki a teletelési programban részt vett. E segítség a vajdasági gyerekek és családjaik számára azért volt fontos, mert sok iskolás így juthatott el először az anyaországba, nem szólva a Jugoszláviában előforduló fűtési gondokról és az iskolakezdés bizonytalan időpontjáról.

Még egyszer köszönjük a segítséget, a tartalmas gyermekprogramot, ha kell, mind önkormányzati szinten, mind magánemberként – számíthatnak ránk.

Juhász Attila,
Zenta polgármestere

egy dolgot kifogásoltak: hogy miért mentünk olyan kevesen. Az egyik szülő például arra panaszkodott, hogy a fia otthon így dorgálta meg: „Anyu, azt ígérted nekem, hogy két testvérem lesz tíz napig, és csak egy lett!”

A temerini diákokat a szegedi Csonka János szakközépiskola kollégiumában szállásolták el, délelőttjeiket pedig az Odessa 2. Számú Általános Iskolában töltötték. Ezen kívül meglátogatták a nagyszínházat, a Somogyi könyvtárat, a Móra Ferenc Múzeumot, a kamaraszínházat, a fogadalmi-templomot, és voltak Ópusztaszeren is – derül ki Aladics Mária temerini magyar tanárnőnek a helyi újságban megjelent élménybeszámolójából. Persze azok sem panaszkodhatnak, akik Gödöllőn töltötték ezt a tíz napot, hisz a főváros közelsége, a szemet gyönyörködtető Grassalkovich-kastély és a helyi lovarda számukra is változatos programokat biztosított.

– A határ- és vámszervek a határ mindkét oldalán nagyon kedvesek és udvariasak, főleg pedig gyorsak voltak, tehát ilyen szempontból sem volt gondunk – fűzi még hozzá Czabafy Ágnes. – Természetesen köszönjük ezt a korrekt viszonyulást, a legnagyobb köszönet azonban nyilvánvalóan az öt vendégszerető város önkormányzatát, polgármesterét, vezetőit, családait, és egyáltalán, mindazokat illeti, akik bármilyen módon is hozzájárultak ahhoz, hogy ezek a gyerekek minél jobban érezzék ott magukat. Igyekeztük teljes sikerrel járt, csak meg kell hallgatni a gyerekek beszámolóit, és bele kell nézni a szemükbe, hogy bárki meggyőződhessen erről. Aki ezt megteszi, már biztos nem fogja a vendégszeretettel való visszaélésnek érezni azt, ha azt mondom: úgy érzem, nagszerző hagyomány kezdődött el az idén, amit folytatni szeretnénk.

Kókai Péter
(Magyar Szó, Újvidék)

Több mint nyolcmillió a városszéli tavakért Háborog a nagy HOHE-horgász

Csongrád megyében a horgászható vizek nagy része jelenleg még állami vagy önkormányzati tulajdonban van. De nem sokáig, ugyanis a halászszerződés és horgászatról szóló törvény értelmében az idején esztendőben a szóban forgó vizek halászati jogára pályázatot írnak ki. A szegedi Herman Ottó Horgászegyesület elébe ment a dolgoknak, s közel nyolc és fél millió forintért harminc évre bérbe vette a várostól a téglagyári tavakat. Az egyesület tagjai zúgolódnak, amiért vízkezelői hozzájárulás címén három és fél ezer forintot kérnek tőlük. Információink szerint többben léptek már ki emiatt a HOHE-ből.

A megyében több mint négyezer hektár horgászható víz van, amelynek nagy része állami vagy önkormányzati tulajdonban áll. A horgászegyesületek egyenmelyike saját tulajdonú vízzel rendelkezik. A legnagyobb szegedi horgászegyesület, a hatvan hektár horgászható vizet kezelő, közel háromezer tagot számláló Herman Ottó HE például két esztendővel ezelőtt vásárolta meg a Sándorfalvi-tavat. A HOHE ügyvezető alelnöke, Schreiter Tibor elmondta, hogy a horgászok akkor is háborogtak a befizetésért ezer forint miatt, de ma már sokan örülnek annak, hogy az egyesületnek van saját, halban gazdag vize. A repülőtérhez közeli téglagyári tavak esetében elébe ment a dolgoknak a HOHE. A Keramit-, Tejes-, Gumis- és Temető-tó bérbevételeéről meg-tavaly döntött a horgászegyesület közgyűlése, ami után 1999. szeptember 10-én Bartha László polgármester és Szabó György elnök aláírták a haszonbérleti szerződést.

Ebben egyebek mellett szerepel, hogy az önkormányzat az említett területen egy-két év múlva tájrendezési, rekonstrukciós munkát végez. (Megjegyezzük: ezzel kapcsolatban az önkormányzat pályázatot nyújtott be a Kiskunsági Nemzeti Park igazgatóságához a bányavállalatokra át nem hárítható, elmaradt tájrendezési feladatok, munkák támogatására.) A HOHE úgy kapta harminc esztendőre, 2029. december 31-éig haszonbérbe a halászati jogot, ha 8,4 millió forint értékben beszáll a felújítási munkálatokba. Hogy milyen munkák tartoznak ide? Bozótirtás, gyepesítés, illemhely- és madárodú-telepítés, hogy csak néhányat említsünk a sok tennivaló közül.

Körötte csend. Vajon tavasszal is ilyen nagy némaság lesz a Keramit körül? (Fotó: Miskolczi Róbert)

Az irtást, gyepesítést és installálást három év alatt kötelesek elvégezni az egyesület. A horgászoknak ezt kell megfizetniük két esztendő alatt vízkezelői hozzájárulás címén, ha kulturált környezetben szeretnének a továbbiakban pecáznia.

Schreiter Tibor előre tudta, hogy a tagok háborogni fognak a 3500 forinton, de mint mondta: másképpen nem tudták megszerezni a tizenhárom hektáros vízterületet. – Amikor meghallottuk, hogy az önkormányzat meg akarja pályázatolni a Keramitok halászati jogát, azonnal léptünk, hiszen egy gazdagabb vállalkozó, képzavarral élve, könnyen kiénekelte volna egy nonprofit szervezet – mint amilyenek mi is vagyunk – szájból a jogot. Két év alatt kifizetjük a 8,4 millió forintot, ami szerintem bőségesen a területért. A HOHE továbbra is horgász célokra

használja a tavakat, s nem épít egyik vízen sem jet-ski pályát.

A HOHE tagok közül mindenkinek fizetni kell a 3500 forintot, annak is, aki nem akar sem ebben, sem a következő évben a téglagyári tavakon horgászni. Sokan sérelmezik is ezt, s inkább átigazognak másik horgászegyesületbe. Ma egyébként a kombinált jegy mindennel, tehát állami jeggyel, egyesületi tagdíjjal, szövetségi betétlappal és vízkezelői hozzájárulással együtt 12 ezer 300 forintba kerül. A spekulánsokat, akik most eligazolnak, de két év múlva visszamennek a Hermanba, új belépőként fogadják majd. Ezzel kapcsolatban Schreiter Tibor elmondta: nem hagyják azt, hogy akik most zsebbe nyúlnak, azok két év múlva hátrányt szenvedjenek, s a taktikázók röhhögjenek a markukba.

Szabó C. Szilárd

Közalapítvánnyal a kultúráért

A kultúra az egyik kiemelt szférája a társadalomnak. Finanszírozása nem kevés pénzbe kerül; az erre célra adott források ritkán hoznak profitot. Azonban a kultúrának, a művészetnek van egy másfajta hozadéka, mely nélkül sokkal szürkebbek és kietlenebbek lennének hétköznapjaink. Tóth András, a Közalapítvány Szeged Kultúrájáért kuratóriumának elnökét arról kérdeztük, hogy hogyan és milyen anyagi forrásokból segíti a város az itteni, nagyon széles skálájú kulturális életet.

– Az alapítványt tavaly szeptemberben jegyezték be, de a szervezési folyamat már májusban elindult – mondta Tóth András. – A szervezet a Szeged megyei jogú város kulturális alapjának feladatait kívánja átvállalni, tehát célja az önkormányzati kulturális intézmények, valamint a civil szervezetek, szerveződések anyagi támogatása.

– Milyen pénzekre támaszkodik az alapítvány? – Egyrészt az önkormányzat biztosít egy bizonyos összeget részünkre a város költségvetéséből. Ez tavaly tízmillió forint volt. Mivel mi önkormányzati alapítású szervezet vagyunk, adódik egy másik pénzszerzési lehetőségünk is – mely más ala-

Tóth András: Évente négyszer írunk ki pályázatot. (Fotó: Gyenes Kálmán)

pítványoknak számára nem működik –, nevezetesen, hogy a helyi adó öt százaléka a javunkra rendelkezhet a városban lévő vállalkozások. Ezt a helyi adó bevallásakor tehetik meg. Azt tudni kell, hogy ez az adófajta körülbelül 4 milliárd forintot hoz a város konyhájára, tehát a lehetséges forrás ennek az összegnek az öt százaléka. Ezért az összegért ugyan hat közalapítványi verseng, de közülük a legnagyobb részt az eddigi tapasztalatok alapján a kultúra és a sport kapja. Ez az öt százalék a cégeknek nem kerül semmibe, hiszen vagy befizeti ezt a pénzt a helyi adóba, vagy ideadja nekünk.

– Hogyan és miként tudnak segíteni?

– Van egy kilenctagú kuratóriumunk, melynek három tagja képviselő, a többiek civilek, ők a művészvilág különböző területeiről érkeztek. Az alapítvány az alapszabály értelmében egy évben négyszer – a legutóbb január 15-én – ír ki pályázatot, és a negyedév zárónapjáig – tehát most március 31-éig – bírálja el ezeket. Pályamunkát benyújtani legkésőbb a határidő előtt két héttel lehet. Pályázatunkra bármilyen művészeti, kulturális tevékenységgel lehet jelentkezni, civileknek és az önkormányzati fenntartású intézményeknek egyaránt.

– Mennyire hatékony a segítség, melyet nyújtanak?

– A hatékonyság nagyon

sok mindentől függ, de leginkább azon múlik, hogy milyen külső forrást tudunk bevonni az alapítványba. Itt nagyon fontos az említett öt százalék, de el kell még mondanom, hogy egy közgyűlési rendelet alapján van egy olyan lehetőség is, hogy plusz öt százalékról a javunkra dönthet a pénzügyi bizottság. A potenciális forrás tehát az a közel 400 millió forint, ami helyi adóból befolyhat a hat közalapítványi kasszájába.

– Milyennek látja a szegedi kultúra helyzetét?

– Én másfél éve foglalkozom ezzel a kérdéskörrel, mióta a kulturális bizottság elnöke lettem, tehát már a közalapítvány megalakulása előtt is érdekelt a téma. A szegedi kultúra forrásigénye többszöröse az önkormányzat által kioszthatónak. Rengeteg civil szervezet van, nagyon-nagyon sok, és ezek igen széles skálán mozognak. Azt hiszem, hogy az önkormányzati intézményekben ellátott kulturális feladatok és a civil szférában megvalósult rendezvények a résztvevők arányát tekintve nagyságrendben közelítenek egymáshoz, természetesen a legnagyobb közönséget megmozgató Szegedi Nemzeti Színházat leszámítva. Én azt hiszem, hogy kevés nagyvárosban ilyen széles a kulturális paletta, mint Szegeden.

Sarnyai Tibor

Új magazinműsor a vtv-n

Jó estét, Szeged!

Munkatársunktól
Új, szórakoztató és információs műsort indít útjára a Szegedi Városi Televízió. Mától kezdve minden héten hétfőn a Szegedi Hírek után, este negyed nyolckor Jó estét, Szeged! címmel egyórás kötetlen, hangulatos műsort láthatnak a szegedi nézők.

A műsor célja, hogy egy-egy napi esemény feldolgozása mellett érdekes és hasznos hírekkel lássa el a nézőket. Az első adásban szó lesz a ciánszennyezés várható következményeiről, s elhangoznak a legfrissebb rendőrségi hírek, valamint a szegedi közlekedési helyzetről, a másnapra várható útfelbontásokról, forgalomkorlátozásokról is híreket kapnak a nézők. A városi televízió tehetséges, fiatal operatőre, Szőgi Lackó minden adásban egy-egy rövid etüddel lepi meg a közönséget, amelyekben sajátos szemszögből dolgozza fel Szeged különböző arcait. A Nagytó első témája: a szegedi lámpák. A műsor vendége lesz Juronics Tamás balettművész, aki a Szegedi Kortárs Balettnél jelenleg folyó munkákról számol be. Lesz természetesen játék is, sőt, az adás ideje alatt a nézők bármilyen témában kérdéseket tehetnek fel, amelyekre vagy egy későbbi műsorban térnek vissza, vagy pedig a Délmagyarország önkormányzati oldalain lesznek olvashatók a válaszok.

A Jó estét, Szeged! része az Aréna című sportmagazin. Jó hír ez a sportbarátoknak, hiszen ezentúl minden héten 19.40-től húsz percben a sport a főszerep. A műsor utolsó negyedórájában két oknyomozó riportot láthatnak a nézők: Jeszenszky Zoltán annak járt utána, hogy miért lopják a VW Borákat Szegeden, Nyemcsok Éva pedig a szűnni nem akaró vasutasstrájkot dolgozta fel – más megközelítésben.

A Jó estét, Szeged műsorvezetője Szeberényi Klára, az Arénában pedig Balogh Tamás teszi fel a kérdéseket.

Az adás alatt hívható telefonszámok: 493-693 és 424-647.

Programok az IH-ban

Munkatársunktól

Ma, hétfőn este hat órakor kezdődik a Közéleti Kávéház, amelynek vendége Széllné Szőke Mária zene tanár, házigazdája pedig Pacsika Emília újságíró lesz. A Deák Bill Blues Band koncertezik holnap, kedden este hét órától. Farsangi táncból lesz február 11-én, pénteken este hét órakor. A Nászinduló című zene-táncos műsoros est, amely egyébként az elmúlt hét végén megrendezett Kelengye esküvői szakkiallítás társrendezvénye, február 12-én, szombaton este hat órakor kezdődik, és Ungár Anikó bűvész lép majd fel. Február 11–13. között nézhetik meg az érdeklődők a Babavilág 2000 elnevezésű kiállítását, ahol megtalálható lesz minden, amire a kisbabának és a kismamának szüksége lehet. A tápéi tűzzománc Tábor alkotóinak tárlata pedig február 18-áig tekinthető meg.

Ez az oldal Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzatának támogatásával készült.
Szerkesztő: Kisimre Ferenc